

Kompositionen

Den måde, en fortælling er bygget op på, kalder vi tekstens *komposition*. Det er den rækkefølge, forfatteren præsenterer hændelserne i.

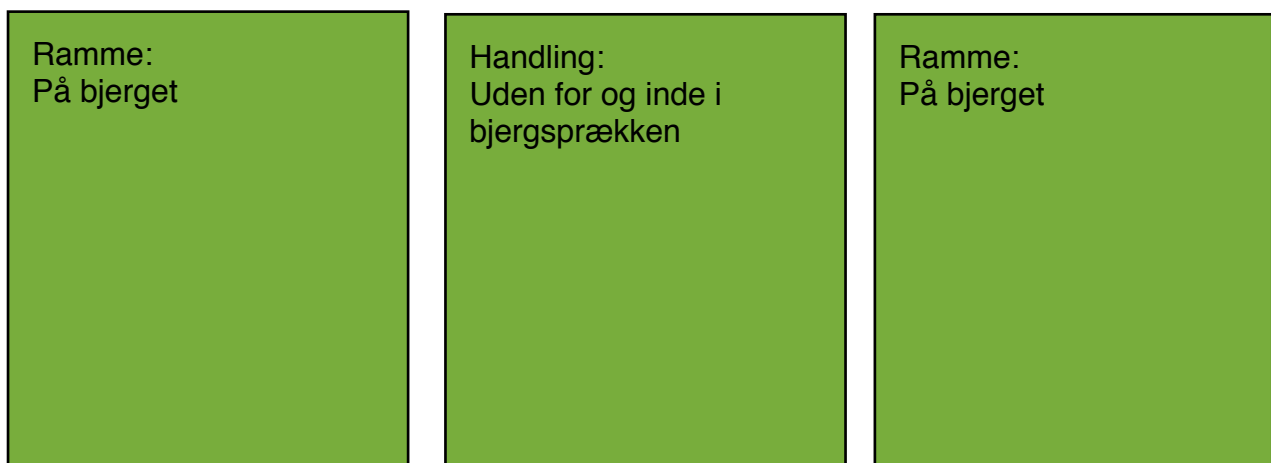
Måske får vi fortalt hændelserne i den rækkefølge, de sker. Det kalder vi i kronologisk orden.

En anden måde at bygge en fortælling op på, er som en *rammefortælling*. I en rammefortælling er der en ramme rundt omkring selve handlingen. Sådan er *Diamanthulen* bygget op.

Den begynder på bjerget, *efter* selve handlingen har fundet sted. I begyndelsen er vi altså ved slutningen af historien. Philip står på bjerget - og nu tænker han tilbage på det, der er sket.

Vi slutter også på bjerget. Og i slutningen er der gentagelser fra indledningen. Teksten er også grafisk markeret i de tre dele, da rammen står i *kursiv*.

Vi har altså tre dele:

Skriv stikord i de tre kasser om handlingen og genfortæl bagefter historien for hinanden to og to. Brug stikordene som støtte.

Flashback

Når man i en tekst eller en film tænker tilbage - og handlingen dermed flyttes tilbage i tiden, kalder vi det flashback.

Denne teknik ser vi også ofte i krimier eller detektivhistorier. I begyndelsen er der begået et mord, og detektiven ruller nu tiden tilbage og får løst mysteriet om, hvordan det fandt sted osv.

Forudgreb

Man kan omvendt også få et varsel i fortællingen om noget, der vil ske senere, men som ikke er sket endnu. Det kalder vi et *forudgreb*.

Også den teknik bruger Annette Herzog i *Diamanthulen*.

Fx på side 18: *deres diamanter funkede pludselig mørkt og ildevarslende ...*

Og på side 24: *Philip kunne ikke vide, at Yakup havde helt andre planer ...*

Hvilken virkning giver det, at bruge flashback og forudgreb?

Hvad synes du om en komposition, hvor du allerede fra begyndelsen ved, hvad det ender med?

Hvordan forstår du slutningen?

Skal fiktion for børn ikke ende godt?

Tableau

Gå sammen i tremandsgrupper. Find de tre vigtigste tekststeder i fortællingen. De tre tekststeder skal være vigtige for handlingen og de tre drenges forhold til hinanden.

Fordel de tre roller mellem jer: Én er Sami, én er Philip, og én er Yakup.

Lav de tre tekststeder som tre tableauer. Et tableau er en slags skulptur, altså et fastfrosset billede, der viser en scene. Der er ingen replikker, men I skal med kropssprog og mimik vise, hvordan de tre drenge har det lige i den situation, I viser.

Vis de tre tableauer for klassen - og når I skifter fra det ene til det næste, skal I gøre det i slowmotion. Stå stille i nogle sekunder i hvert tableau. Ved hvert tableau skal de tre personer på skift sige, hvad de tænker lige i denne situation. Først Philip, så Sami og til sidst Yakup.

Kan man se udviklingen i deres forhold til hinanden i jeres tre tableauer?

